

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: TIL EN PLOV KAMMERAT.

Citation: Aakjær, Jeppe: "TIL EN PLOV KAMMERAT.", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 11. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid58029/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

TIL EN PLOVKAMMERAT.

Vi døjed og pløjed paa Fædrenes Grund,  
mens Hjejlerne fløjted fra Lavningens Bund.

Da sprang der en Skagle, i Staa gik vort „Ho's“,  
og Pokker tog Ploven, og Livet tog os.

Men endnu vi elsker hver Hjeile paa Knold,  
og stadig vi fører en Plov i vort Skjold.

14/1 1908.

VIGGO HØRUP.

SAA rejses Sten for Døgnets bedste Mand,  
som længe dvæled i sin Tystheds Have.  
Thi hvad du end har tabt, mit Fædreland,  
du var bestandig rigt — ved dine Grave.  
Og skjønt dit Navn kom sjældent i hans Mund,  
fordi han havde Sky for tunge Navne,  
var det hans Pulsslag til hans sidste Blund  
sit Land ved al sin iyse Kløgt at gavne.

Han var ej Manden med den ene Tanke,  
der kløver Rummet for den nye Dag,  
men tusind Tankegnister, lynildblanke,  
sprang fra hans Esse i vort Hjerteslag.  
Hvor har han glødet vore unge Kinder  
til nye Tag i Nederlagets Stund,  
naar ingen uden han saa Fyr bag Sund  
og Frafalds Taager knuged alle Tinder.

Han var en Spejder ind i Fremtidslandet,  
det Lend enhver med Graad har stirret paa,  
den fjerne Kyst med lyse Løfter randet,  
men som vi aldrig, aldrig selv skal naa.